

להסתות העולם לחגום ולקטרג
תפמייד, כל שפָן שגוזלים מפנו
מה שיש לו לסתה. והקדוש
ברוך הוא חס על בנו, ולכון
מקורבים את העולה זו, כדי
למתקן עמו מה שנגלה אורה
בנשמה של הארץ מפנו, ולא
ימצא מקטרג על (ר"א מקומות בו)
העולם.

וסוד עליון שנינו פאן. سور,
פרה, עגל, עגלת - כלם בסוד
עליזן נמצאים, ולכון בזה
מתקנים אותו, וזה שפטותיך דברים
(דברים נא) ידינו לא שפכה את הדם הנה
ונגו. לא שפכו ולא גרמו
מייתו. ובזה לא נמצא עליהם
מקטרג, ובכל נטן בקרוש ברוך
הוא עצה לעולם.

בא ראה, כמו זה בראש השנה
ויום הփורים, שנמצא הدين
בعالם, הוא עומד לקטרג,
וישראל צריכים להתחזר
בשופר ולעוזר קול שבלול
בא"ש ומ"ם רוח ונעים
אחד, ולהشمיע אותו קול מתוק
השופר.

ואתו קול עולה עד מקום
שישוב כסא הדין ומפה בו
ועולה. בין שפכיע הקול הנה
מלטחה, הקול של יעקב נתן
למעלה, והקדוש ברוך הוא
מעוזר ורחמים. שהרי כמו
ישראל מערירים למיטה קול
אחד כלול בא"ש ורוח מ"ם
שייצאים כאחד מתוק השופר,
כח גם מתעורר למעלה שופר.
ואתו קול שבלול בא"ש ומ"ם
רוח נתן, ויוציא זה מלטחה
זה מלמעלה, וגנתן העולם
ונמצאים רחמים.

ואתו מקטרג מתרבב, שחושב
לשלט דין ולקטרג בעולם,
ורואה שמתעורריהם רחמים. אז
מתעוררב ותש פחו ולא יכול

למסטי עלמא למגנא ולקטרג תדרי כל שפָן
degzelin מגניה מה דאית ליה לנטל. וקדשא
בריך הוא חייס על בניו, ובגין כה קרבין על
האי עגלא, בגין לתקנא עמיה מה דאתנטיל
ההיא נשmeta דבר נש מגניה, ולא ישתחב
מקטרג על (ר"א לי קרבינו בא) עלמא.

ברוז עלאה תנין הכא: سور פרה, עגל
עגלת, כליה ברוז עלאה אשתחחו,
ובגין כה ברא מתקין ליה, ודא הוא דכתיב,
(דברים נא) ידינו לא שפכה את הדם הנה וגוי לא
שפכה ולא גרים נא מיתתיה, וברא לא
ашתחח מקטרג עליה, ובכולא יהיב
קדשא בריך עיטה לעולמא.

הא חזי, בגונא דא ביום ראש השנה ויום
הփורים דידי נא אשתחח בעולמא, איהו
קאים לקטרג וישראל בעין לאתער
בשופר, ולאתער קול דכלייל באש"א
ומ"יא ורוח"א ואתעריו חד, ולאشمעה
ההוא קול מגו שופר.

ונהוא קול סלקא עד אתר דכרסיא דידי נא
יתבא ובטעש בה וסלקא. בין דמطا
האי קול מטה, קול דיעקב אתתן לעילא,
וקדשא בריך הוא (ד"ק ייד ע"ב) אתער רחמי,
דהא בגונא דישראל מטהורי לתטא קול חד
כליל באש"א ורוח"א ומ"יא דנסקי כחדא
מגו שופר, כי נמי אתער לעילא שופר.
ונהוא קול דכלייל באש"א ומ"יא ורוח"א
אתתן, ונפק דא מטה או דא מעילא, ואתתן
עלמא ורחמי אשתחחו.

ונהוא מקטרג ערubb דחשיב לשילטה
בדינה ולקטרג בעולמא, ורחמי
דטהורי רחמי, דין ערubb ואתעש חיליה
ולא יכול למביד מיד, וקידשא בריך הוא